

[Laurits Pedersen.]

af Venstre, Det konservative Folkeparti og Det radikale Venstre, har indstillet Lovforslaget til Vedtagelse med de af Finansministeren under Nr. 1 og 4 stillede Ændringsforslag, der gaar ud paa at forhøje Børnefradraget med 100 Kr.

Dog maa jeg hertil bemærke, at der er sket en Fejl i Betænkningen i Ændringsforslag Nr. 4, hvor Satsen for 2 Børn skal forhøjes 100 Kr. baade for København og Frederiksberg, Købstæderne og Landkommunerne. Der vil blive stillet et Ændringsforslag, saaledes at det faar sin Berigtigelse ved Lovforslagets tredje Behandling.

Denne Forhøjelse af Børnefradraget med 100 Kr. andrager ca. 5 Mill. Kr., der bliver kompenseret ved en Forhøjelse af Sætserne paa Skalaen for Indkomster mellem 4 000 og 6 000 Kr., saaledes at „12 pCt. af Resten“ forhøjes til „13 pCt. af Resten“ og de efterfølgende Tal i Skalaen forhøjes med 20 Kr.

Det maa dog bemærkes, at inden for dette Flertal, der indstiller Lovforslaget til Vedtagelse, er et Mindretal, Det konservative Folkeparti, der stiller Ændringsforslagene Nr. 7 og 8 til § 16 om den saakaldte Brugsforeningsbeskatning.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale, at man stemmer for de af Flertallet stillede Ændringsforslag Nr. 1 og 4.

V. Buhl: Da mit Partis Ordfører i denne Sag er sygemeldt, skal jeg i hans Sted gøre nogle Bemærkninger i Tilslutning til vor Indstilling i Udvalgsbetænkningen.

De to Ting, som særlig har interesseret os under Udvalgsforhandlingerne, er Spørgsmaalet om Børnefradrage og Spørgsmaalet om de personlige Fradrag, idet vi for begge Punkters Vedkommende mener, at der er al god Grund til at foretage en Forhøjelse af de gældende Sætser.

For Børnefradragenes Vedkommende er Forholdet det, at man i 1941 gennemførte en ikke uvæsentlig Forhøjelse af Fradrage, men Leveomkostningerne er siden da steget saadan, at en yderligere Forhøjelse nu er vel motiveret. Den højtærede Finansminister har paa dette Punkt vist nogen Imødekommerhed, idet han har stillet Forslag om en Forhøjelse af Sætserne med 100 Kr., og vi har ment at burde tiltræde dette Forslag.

Vi har ogsaa erkendt — og det gør vi gerne —, at den højtærede Minister har Ret i at søge Kompensation for den Merudgift, som derved er fremkommet; saadan som de finansielle Forhold er, er dette Krav kun rimeligt. Men vi havde ønsket, at Kom-

pensationen var blevet taget paa en noget anden Maade, at man var begyndt noget højere oppe i Skalaen, end Tilfældet er. Vi havde i øvrigt ment, det var rimeligt at give en Forhøjelse i Fradraget paa 200 Kr. pr. Barn, men har, som sagt, tiltraadt de 100 Kr. Naar vi ikke stiller videregaaende Ændringsforslag paa dette Punkt, er det bl. a., fordi vi anser Kompensationen, saadan som vi kan vente den ogsaa ved yderligere Forhøjelse fra Finansministerens Side, for ikke at være saa god, som vi maatte ønske. Det varer forhaabentlig ikke alt for længe, inden vi kommer til at behandle en gennemgribende Reform af Indkomstbeskatningen, nemlig naar Skattekommissionen kan faa dette Arbejde tilendebragt, og saa kan jo disse Ting tages op til mere grundig Overvejelse.

Hvad de personlige Fradrag angaar, gælder det samme som for Børnefradragenes Vedkommende, at en Regulering vil være rimelig under Hensyn til Stigningen i Leveomkostningerne. Vi har foreslaaet, at de hidtil gældende Fradrag paa 1 600, 1 400 og 1 200 Kr. for henholdsvis Hovedstaden, Købstæderne og Landkommunerne forhøjes til henholdsvis 2 200, 1 900 og 1 600 Kr., og at der sker en Aftrapning for Indkomsterne mellem 3 000 og 4 000 Kr. ned til de nugældende Sætser. Jeg skal nævne et enkelt Eksempel paa, hvad en saadan Ændring vilde betyde.

Hvis man tager en skattepligtig Indkomst paa 2 000 Kr., er Skatten i Øjeblikket 82 Kr. — jeg nævner Tallene for en Købstadkommune. Den vil, naar der sker en Forhøjelse paa 500 Kr. i det skattefrie Fradrag, blive nedsat til 52 Kr., altsaa en Skattenedsættelse paa 30 Kr., hvad der svarer til 35 pCt. For Hovedstaden vil Nedsættelsen for en saadan Indtægt være noget større og for Landkommunerne noget mindre. Det forekommer os, at en saadan Lempelse paa dette Omraade maa siges at være meget vel begrundet, og vi beklager stærkt, at det ikke er lykkedes os at trænge igennem med dette Forslag.

Jeg skal herefter anbefale, at man stemmer for Ændringsforslagene Nr. 1, 3 og 4.

Hvad Ændringsforslag Nr. 2 angaar, det kommunistiske Forslag om en yderligere Nedsættelse for de smaa Indtægter, er Forslaget i sig selv Udtryk for den samme Tankegang som vort Forslag om Forhøjelse af det personlige Fradrag, men den Form, der er givet Ændringsforslaget, er teknisk set i høj Grad ubehjælpelig, og jeg tror ikke, man med Rimelighed kan indarbejde et saa-